

rijen 2020

ÚVODNÍ SLOVO

Ahoj Alejáci! Po dlouhých osmi měsících, kdy jste neměli tu možnost se každý měsíc začíst do článků, básní a povídek svých spolužáků, je Aleo zpět! Sice ne ve formě, ve které jsme si návrat časopisu představovali, ale co v tzv. *Koronavirové době* probíhá tak, jak člověk jednou doufal? Jak vidíte, i forma tohoto čísla odpovídá tématu, které jsme si na říjnové číslo zvolili. **Kontrast.**

Od února se poněkud změnilo složení naší redakce. Těm, kteří letos maturovali děkujeme za všechnu práci, nápady a energii, kterou do Alea vložili. Pokud vás zajímá, kým jsou noví redaktori, dolistujte (či spíše doscrollujte) na poslední stránku, kde se na Vás ze svých fotek vřele usmějí.

Novinkou je letos náš instagram [@casopis.aleo](https://www.instagram.com/casopis.aleo), který běžte, jakožto správní Alejáci, šupem sledovat, pokud nechcete přijít o jakékoli novinky a zajímavosti.

Klasicky musím samozřejmě dodat, že pokud byste měli zájem přidat se k naší redakci, či jen napsat krátký článek, neváhejte nám napsat na email aleo.clanky@gmail.com, nebo na instagram [@casopis.aleo](https://www.instagram.com/casopis.aleo). Budeme rádi za každého psalce, fotografa, kreslíře i kritika.

No a nyní si vemte k ruce nějaký teplý nápoj, charakteristický pro podzimní časy, najděte si doma (doufám, že jste doma!!) pěkné místo a představte si, že projížděním pdfka otáčíte čerstvě vytištěný list říjnového Alea. Nezapomeňte ocenit kontrast oproti tomu, když jste to samé dělali před osmi měsíci.

- za redakci časopisu: Johana Trejtnar, QA

OBSAH

- 2 ÚVODNÍ SLOVO
- 3 VOLBY 2020
- 3 DOPORUČENÍ LITERATURY
- 4 KULTURNÍ OKÉNKO
- 6 DOPRAVNÍ POVÍDKY
- 7 SEZNAMOVACÍ POBYT PRIMY B
- 9 MBTI TESTY
- 11 ZBOURAT BILLU?!
- 13 ROZHOVOR S . PROF. KAIFEROVOU
- 14 JAK SE DO LESA VOLÁ, TAK SE Z LESA OZÝVÁ
- 15 MÓDNÍ OKÉNKO
- 19 STUDENTSKÉ OKÉNKO
- 21 KLIDNÁ HUDBA KONTRA HEKTICKÁ HUDBA
- 22 UMĚLEC MĚSÍCE
- 23 KONTRAST TMY A HVĚZD
- 25 POULIČNÍK
- 26 VÝZKUM
- 27 KOMIX
- 28 REDAKCE

VOLBY 2020

Jako vhodné politické téma, o kterém bych tento měsíc měla psát, jsou určitě volby do zastupitelstev krajů, které se konaly na začátku října, a vše se kolem nich točilo vlastně celé září.

Nejdříve něco k tomu, jak vlastně krajské volby probíhají. Konají se každé čtyři roky a to pouze ve 13 krajích - v Praze je místo krajského zastupitelstva to městské. Kandidátům se dají udělit i preferenční hlasy. Zároveň s krajskými volbami se volila i 1/3 senátu.

Celková účast byla 37,95%, více než v roce 2016. Vítězem voleb se stalo ANO s 22% hlasů, vyhrálo v 10 krajích. Za nimi skončili Piráti a ODS. ANO nevyhrálo pouze ve Středočeském kraji, kde vyhrálo hnutí STAN, a v Libereckém kraji, kde vyhráli Starostové pro Liberecký kraj. Oproti roku 2016 si hodně pohoršily ČSSD a KSČM, asi

hlavně kvůli poslednímu půlroku, který moc dobře nezvládly. ANO má ale lepší výsledek než před čtyřmi lety. A přitom spolu tyto tři strany společně vládly. Myslím si, že je to hlavně tím, že se ANO vždy snaží shodit všechny svoje chyby na strany, se kterými spolupracují. Některé strany si ale naopak přilepšily - například Piráti nabyli na oblíbenosti.

Ihned po vyhlášení výsledků voleb strany začaly vyjednávat o vytvoření koalic různých stran. Cílem těchto stran, které společně vytvoří koalice, je to, aby měly dohromady víc hlasů než vítězné ANO - tím pádem bude strana ANO v opozici.

V roce 2021 se budou konat volby do sněmovny a máme stále naději, že se vedení státu může zlepšovat. Proto prosím všechny, kdo volit můžou, ať jdou.

- Ellen Kadlecová 3.A

DOPORUČENÍ LITERATURY od pana prof. Hanzlíka

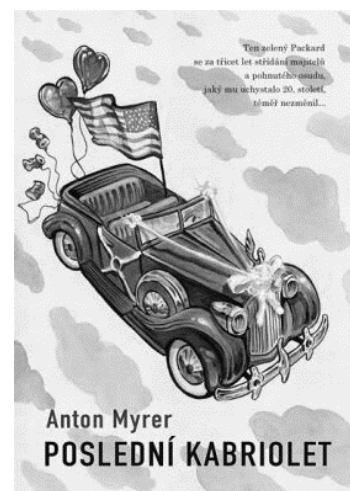
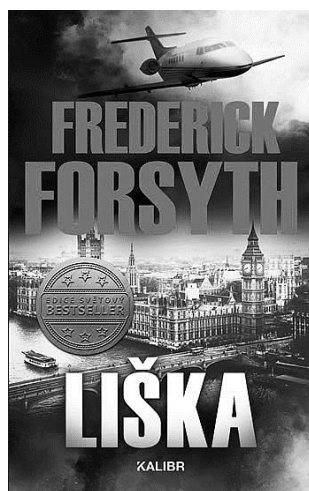
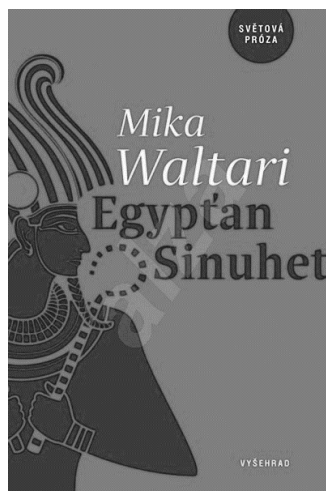
Původně jsme Vám v tomto čísle chtěli doporučit akce, na které by se stálo za to vypravit. No ale vzhledem k situaci, kdy bychom akce vymýšleli opravdu jen ztěžka, jsme se namísto toho zeptali pana prof. Hanzlíka na knihy, kterými Vám radí zkrátit dlouhou chvíli.

Mika Waltari
Egyptán Sinuhet

Mika Waltari
Jeho království

F. Forsyth
Liška

Anton Myrer
Poslední kabriolet

KULTURNÍ OKÉNKO

Moje představa o tomto okénku byla představit vám každý měsíc zajímavé výstavy a vernisáže, které můžete v Praze navštívit, odreagovat se u nich a načerpat novou inspiraci.

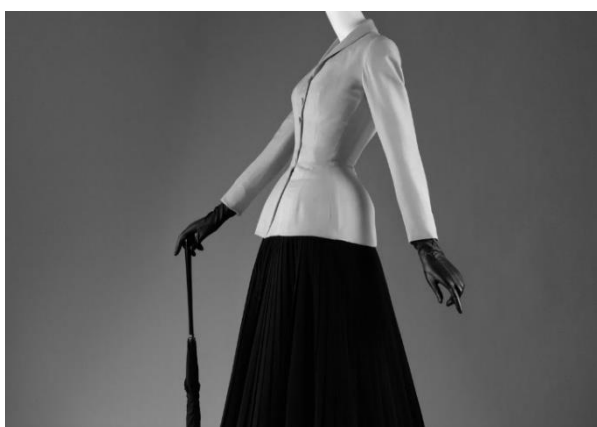
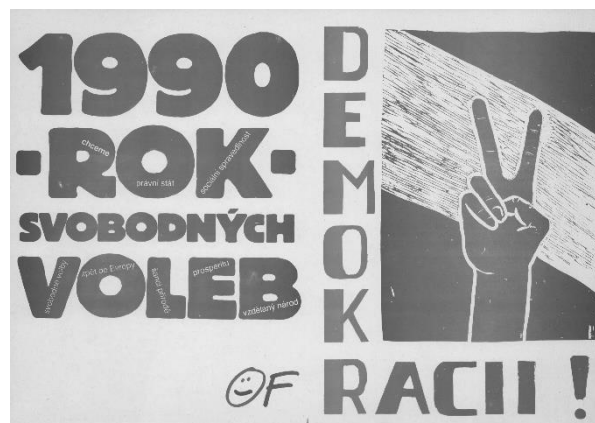
Vzhledem k současné nešťastné situaci ovšem není jisté, že galerie zůstanou otevřené. A i pokud ano, nebylo by zrovna moudré vás do nich posílat.

Pro toto číslo jsem tedy nashromáždila několik výtvarných expozic z celého světa, které můžete vidět online z pohodlí (a především bezpečí) svého domova. Někdy je dobré dát si pauzu od učení a sociálních sítí a nechat se uměním zanést pryč.

Znovu svobodně (Národní muzeum)

Národní muzeum nabízí hned deset expozic na různá témata. Je tu cestování, věda, historie a mnoho dalšího. Délka expozic se pohybuje v řádu několika minut. Pokud jde o umění, upřímně mě zaujala výstava Znovu svobodně prezentující plakátovou sbírku Národního muzea z let 1989–1990, která je vystavována k výročí sametové revoluce.

<https://exhibition.indihu.cz/view/znovu-svobodne/start>

Móda & umění (The MET)

Metropolitní muzeum v New Yorku nabízí celkem 26 online expozic na téma módy a umění, kde si můžete prohlédnout významné modely (například od Christiana Diora nebo Coco Chanel) a přečíst si o tom, jak vznikly a čím ovlivnily svět.

Dále je možné virtuálně projít budovou muzea, nebo shlédnout fotografie exponátů. Je jich k dispozici přes 200 000.

https://artsandculture.google.com/partner/the-metropolitan-museum-of-art?hl=en&col=RGB_518077

Floral Fashions: From Bouquets to Buttonholes (Smithsonian)

Výstava představuje veřejnosti sbírku držáků na bukety viktoriánské éry, které zaujmou svou zdobností a precizním provedením. Je možné prohlédnout si přes dva tucty fotografií buketů. Dále Smithsonian připravil článek Language of Flowers, který probírá všemožné významy, které různé bukety tehdejší éry představovaly.

<https://gardens.si.edu>

Antické sochy (Acropolis Museum)

Řecké muzeum je ideální pro příznivce soch. Nepřipravuje sice žádné online výstavy, je však možné prohlédnout si řadu fotografií antických soch z jeho sbírek. Stejně jako Metropolitní muzeum se jím navíc můžete virtuálně projít.

<https://artsandculture.google.com/partner/acropolis-museum>

Heritage at Risk (Europeana)

Expozice o 5 kapitolách vypráví o kulturních památkách, nebezpečí, které je ohrožuje, a jak je chránit. Dočtete se zde například o vlivu války, přírody nebo urbanizace na významné památky. Projekt kombinuje historii, udržitelnost a architekturu.

<https://www.europeana.eu/en/exhibitions/heritage-at-risk/icons-in-danger>

Museum of Broken Relationships

Nakonec jsem se rozhodla přihodit trochu netradiční projekt, který mne zaujal svou kreativitou a osobitostí. Na webových stránkách projektu si můžete prohlédnout fotografie předmětů, které hrály důležitou roli v něčem životě, přečíst si, jak předmět souvisí s jejich zlomeným srdcem, jejich příběh nebo vzkaz ztracené lásce. Zprávy jsou psány anglicky, ale pocházejí z celého světa.

<https://brokenships.com/explore>

- Ema Špidlová, 2.A

DOPRAVNÍ POVÍDKY

MHD= Metodické Hledání Dopravních zajímavostí

MHD je součástí života, troufám si říct, že každého z nás. Každý minimálně jednou denně zavítá do vagónu metra či tramvaje a nebo se mačká v přeplněném autobuse. Dost lidí cesta v MHD otravuje a stresuje (což se dá lehce pochopit), ale musíme si uvědomit i pozitiva tohoto lidského výmyslu.

V prostředcích hromadné dopravy nejen, že se dostanete, s trochou nadsázky, kamkoliv chcete, ale dá se v nich dělat i mnoho dalších věcí; můžete si například číst, učit se, odpočívat nebo pozorovat ostatní cestující. Lidé se tak dají rozdělit do několika skupin, které se liší i druhem dopravního prostředku.

Tak například v metru se můžeme setkat nejčastěji se snílky, spáči a závisláký. Zejména ráno můžeme potkat i ne tak vzácné studenty s vytřeštěnýma zarudlýma očima a otevřeným sešitem v klíně.

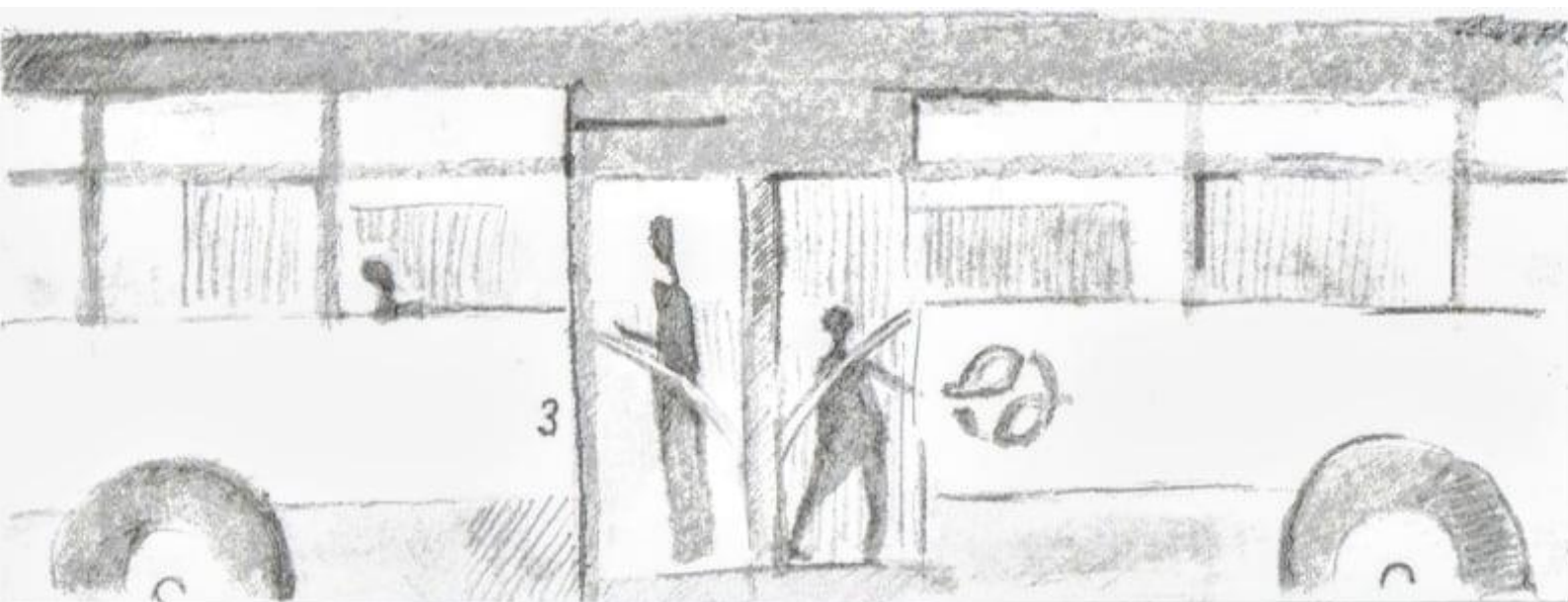
Naopak v autobuse se spíše vyskytují pozorovatelé, kterým neunikne jediná zvláštnost a pohledem zkritizují celý váš outfit, a v tramvaji čtenáři, kteří vám nevěnují vůbec pozornost žádnou.

Lidé se však nedají zaškatulkovat, a tak se přesouvají ze skupiny do skupiny. Určitě jste se minimálně ve 3 různých skupinách vyskytli. A neříkejte, že ne. Je to tak. Jen si to přiznejte a vzpomeňte si, co jste naposledy v MHD dělali. Určitě jste byli někdy zaměstnaní na mobilu, nebo jste někoho podrobně zkoumali a nebo jste jen tak hleděli na žluťoučké tyče a přemítali o životě.

Lidé se tedy dají rozdělit do zhruba 8 kategorií, které postupně podrobněji rozeberu v dalších dílech Alea.

Musím se přiznat, že se nejčastěji řadím do skupiny pozorovatelů. Fascinuje mě to a VŽDYCKY se najde něco zajímavého na prozkoumání. Jenom musíte trochu hledat. Tak až pojedete příště metrem, tramvají nebo autobusem, tak zkuste na chvíli zastavit proud svých myšlenek (a nebo na chvíli odtrhnout oči od mobilu) a rozhlédnout se kolem sebe... třeba vás cesty v MHD začnou bavit tak jako mě. :)

- Tereza Podpírová QA

SEZNAMOVACÍ POBYT PRIMY B **Aneb poohlédnutí za začátky**

Po příjezdu do chaty Agátha a rozřazení do pokojů jsme šli na procházku k rozhledně Bramberk. Cestou jsme se učili jména ostatních a bez mluvení zjišťovali náš věk, což se nám ale moc nepovedlo. Potom jsme se ještě řadili podle výšky, ale u toho jsme kromě zákazu mluvení měli zavázané oči. Nakonec se nám to jakž takž podařilo a došli jsme k Bramberku. Cestou zpět jsme se podle barvy bonbonů rozdělili do týmů a v chatě jsme si vyrobili týmová trička a vymysleli si názvy. Týmy byly tři a jmenovali se Junáci, Mandaríni a Zelený banáni. A později po večeři nám pokročilí cimrmanologové a starší cimrmanologové přichystali zprávy, u kterých jsme se dost zasmáli.

Druhý den ráno, kdo chtěl mohl jít běhat a chvíli po snídani začal program. Byly tam tři stanoviště, u jednoho měli všichni zavázané oči, jen jeden ne a ten ostatní navigoval, aby z provazu udělal čtverec, přičemž on sám musel stát na místě. U druhého stanoviště byly lyže

pro čtyři lidi najednou a všichni museli dělat stejné pohyby, aby se pohnuli, a u třetího stanoviště jsme museli obrátit koberec a nesměli jsme z něho vykročit. To se nepovedlo žádné skupině. Odpoledne jsme hráli Cimrmanem vylepšený scrabble, poslouchali Labutí jezero a vytvářeli vysněnou zem. Později odpoledne jsme si ve dvojicích holka, kluk vytvářeli pletové masky a večer všechny týmy předvedli program, který si připravili.

Třetí den bylo opět běhání a nějakou dobu po snídani jsme se vydali na celodenní výlet. Chvíli jsme šli na nádraží, potom jsme jeli vlakem a znovu šli pěšky. Cestou od nádraží jsme hráli hru, ve které byly tři nebo čtyři kolíčky a po skončení času ten, kdo na sobě nějaký kolíček měl, dělal úkol. Dost kolíčků na sobě měli i profesorky (starší cimrmanologové) (*pozn. red. Paní profesorky Vágenknechtová - Edrová a Dřínková*). Na místě jsme si prohlédli muzeum Járy Cimrmana a podívali jsme se i na jeho rozhlednu. Také jsme si trénovali jezení na pólu. Potom jsme šli znovu na nádraží a ve vlaku vypracovávali test o Cimrmanových

vynálezech. Na správné stanici však nevystoupili všichni, protože někteří jeli s paní profesorkou Vágenknechtovou omylem o stanici dál. Nakonec se však všichni dostali do chaty.

Čtvrtý den nás navštívil JáTy a učil nás, jak se máme pohybovat na pólu. Při tom trochu přšelo a byla to docela zábava. Taký za námi přišel Žlutý mág a poprosil nás o pomoc, protože zapomněl kouzlit, a tak jsme šli do čarovného lesa a tvořili jsme kouzla. Také jsme ale museli utíkat před upíry, aby nám kouzlo nesebrali, a to byla taky docela zábava. A tenhle den jsme si ještě zahráli Člověče nezlob se (vylepšené Cimrmanem), kde jsme byli figurky my, a když se nás někdo dotkl, vypadli jsme. Holky ten den šly ještě do vedlejší budovy, kde půlka malovala kluky, pokročilé a starší cimrmanology. Druhá půlka o nich vytvářela ódu. A mezitím kluci v druhé chatě nacvičovali kankán (takový tanec). Během pobytu navíc všechny týmy nacvičovali nějaká vystoupení na Cimršantán, který po večeri vypukl. Jako první šli Junáci potom Mandaríni, Zelený banáni a nakonec byli pokročilí a starší

cimrmanologové. Všechna vystoupení byla pěkná a zábavná. Tak skončil náš poslední večer v Agáthě.

Poslední den jsme si dobalili a čekali na autobus. Někteří si ještě hráli s míčem nebo létajícím diskem a pak už jsme nastoupili do autobusu a jeli ke škole. Tam si nás vyzvedli rodiče a jeli jsme domů.

- *Natálie Hrdličková, Lenka Šafránková, PB*

MYERS-BRIGGS TYPE INDICATOR TEST

Pozn. red. Děkujeme všem zmíněným profesorům za vyplnění osobnostního testu a poskytnutí svých výsledků (byť s kritickými připomínkami).

Osobnostní testy jsou postupně oblíbenější a oblíbenější - najde se jen málokterý člověk, který ani podvědomě nechce patřit do nějaké skupiny, ať už jakkoliv bizarní. Na internetu kolují tisíce 'testů', jež tvrdí, že podle barvy vašich ponožek určí jaké zvíře jste byli v minulém životě nebo, že odhadnou váš ideální sport podle toho jestli jste právě v nějakém vztahu. Existují však i 'opravdické' testy, vytvořeny psychology, nad kterými jsou stráveny hodiny a hodiny výzkumu a prověř. MBTI neboli Myers-Briggs Type Indicator mezi ně nepatří - jedná se sice na pohled o cosi vědeckého, ale bohužel světově mylně používaného k rozřazování lidí do šestnácti skupin.

Advokát
INFJ

Logistik
ISTJ

Bojovník
ENFP

Zprostředkovatel

INFP

Prof. Hruška, prof. Vondra

Protagonista

Prof. Semerádová, prof.
Benda, prof. Špaček

ENFJ

Vůdce
ENTJ

Architekt
INTJ

Logik
INTP

Diskutér
ENTP

Co to vlastně je?

MBTI, je, jak už bylo řečeno, osobnostní test, o němž jste pravděpodobně ještě vůbec nikdy neslyšeli. V USA je však občasné používán u pracovních pohovorů, seminářů nebo při rozdělování nových studentů do skupin. Vytvořily ho Katharine Briggsová a její dcera během druhé světové války po studiu práce Carla G. Junga a jeho knihy Psychologické typy. Narodil však od Junga, Briggsovy nebyly psycholožky a tento test byl vymyšlen pomocí velmi žádného výzkumu... a je to krapet poznat.

Jak to (ne)funguje?

Podle MBTI se každý osobnostní typ skládá ze čtyř kategorií, která u každého člověka může mít dvě polohy:

- Vnímání okolního prostředí (extravertní - E, introvertní - I)
- Získávání informací (smysly - S, intuice - N)
- Zpracovávání informací (myšlení - T, cítění - F)
- Životní styl (usuzování - J, vnímání - P)

Kombinací všech písmenek dostaneme oněch šestnáct typů, které můžete vidět na pravé straně. Na rozdíl od jiných testů MBTI, žádný z typů není považován jako dobrý či špatný - každý je jednoduše svůj. Dokonce jsou i hezky rozděleny do barevných skupin - fialoví analytici (zemřou osamotě), zelení diplomati (city, hodně citů), modří strážci (všechno musí být přesně podle pravidel) a žlutí průzkumníci ('co to proboha děláte?!').
být problém?

Dobrodruh ISFP

Podnikatel ESTP

Konzul ESFJ

Prof. L. Pospíšilová,
prof. Mináriková

Ochránce ISFJ

Prof. Honzajková, prof.
Kaiferová, prof.
Adamovič

Vedoucí ESTJ

Prof. Vašáková,
prof. Kopáčová

Virtuoso ISTP

Bavič ESFP

Prof. Vacek

Kámen úrazu

Vždyť to působí hrozně vědecky! A všechny osobnostní typy mají nějaká pozitiva - pokud jste si někdy test udělaly, tak na vás pravděpodobně ne přespříliš detailní popis i pasoval. Tohle je částečně způsobené Forerovým efektem, kdy člověk akceptuje jakékoli vágní popisy osobnosti jako přímo ušité na jeho osobu - zvláště když zní dobře. Schválně se podívejte na jiné typy 'podobné barvičky' a zjistíte, že na vás leccos také pasuje. Ale jsou tu i další problémy - až padesát procent lidí, kteří si test udělají znovu mají výsledek jiný, a to i po tak malé prodlevě jako je pět týdnů. Člověk totiž není jenom extrovert či introvert. Někdy jste schopni používat smysly i svou intuici a většina lidí je usuzující i vnímající zároveň.

Takže... všechno špatně? Rozhodně ne - pokud je tedy test využíván pouze k pobavení či zábavě. MBTI se však snaží profitovat z lidské potřeby se někam zařadit (určitě vám neunikla nabídka za padesát dolarů se o svém typu dozvědět více) a přitom existuje mnoho věrohodnějších měřítek osobnosti. Například, jaké máte znamení?

- Jolana Kampfová, INTJ, střelec,
Zmijozel, QEIOOVIDJ a já nevím co ještě

Vyzkoušejte si test na
www.16personalities.com (ale neberte
to přespříliš vážně)

ZBOURAT BILLU?!

Pro každého z nás vypadal běžný nekaranténní školní den jinak. Jeden vstával v pět, jiný až těsně před osmou. Někdo trávil celé odpoledne nad učení, další zas nabíhal po škole hrát volejbal, nebo se poflakovat po kavárnách. Ale pro všechny z nás, kteří se hodlají nazývat správnými alejáky, v často hektickém studentském životě zůstávala vždy jedna jistota. Jedna neměnná skutečnost, kde šlo získat oběd, sváču, nebo třeba i nový kousek do svého šatníku. Stavba, která spolu s pizzerií tvoří tak dokonalý středobod mezi dnem v lavici a vším, co následující odpoledne obsahuje. Nedílná součást Petřin. Billa.

Ne že by tato budova byla nějak esteticky nádherná. Dokonce o ní slýchám různá hrubá vyjádření, třeba, že se jedná o „poskrvnu Petřin“ nebo „nevyhovující a nevzhledné obchodní centrum“. Ale za ty čtyři roky, strávené dojížděním na Petřiny, se pro mě Billa stala takovou samozřejmostí, že když jsem slyšela fámy o jejím zrušení a

zbourání, urputně jsem doufala v jejich nepravost. Proto jsem se rozhodla chopit se Googlu a celý případ řádně prošetřit.

Počátky tohoto malého modrého Obchodního centra Petřiny tkví ve stavbě experimentálního sídliště Petřiny v roce 1969. V původních plánech Petřin se mělo místo Billy vyskytovat náměstíčko. Tento hezký koncept byl ale zhasen, když se při postupné stavbě architekti zaměřovali tak moc na jednotlivé budovy, že na celek (a tudíž i náměstí) zcela zapomněli. Důsledkem toho vyrostlo OC Petřiny, jehož význam pro místní lze odvozovat i z toho, že se po něm až do vzniku metra jmenovala přilehlá tramvajová zastávka.

Mimochodem, vzhledem k tomu, že byla Alej založená (dle mikiny, kterou mám právě na sobě) v roce 1984, znamená to, že naše gymnázium bez obchodního centra nikdy neexistovalo.

První zmínka o tom, jak ošklivá Billa je, jsem našla z roku 2019. Tehdy byl, dle internetové stránky Nápad pro šestku, předložen Ing. arch. Janou Jemelkovou návrh na zhezčení prostoru před Billou. Chtěla odstranit přístřešek

CENTRUM PETŘINY

na košík, sloup s plastovou sochou Billa nákupní tašky a nefunkční telefonní budky. Finálně měl prostor před Billou vypadat tak, jak vidíte na obrázku. Ilustrační fotka přímo vyzařuje klid a mír, což je, musím říci, dost rozdíl od současného stavu, kdy je asfaltový schůdek okolo ošklivého sloupu nejvhodnější místo k posezení (pokud se Vám nechce přejít ulici do často parně osluněné oblasti laviček). Tento návrh, který mě po jeho přečtení značně nadchl (počítá se tam i s pítkem!!), byl ale bohužel zamítnut. Důvodem k tomu byla „kolize s připravovaným záměrem rekonstrukce zvoleného prostranství“. Také tam bylo uvedeno, že je prostor před Billou v režii soukromého investora, který sleduje podobný cíl.

Až v květnu tohoto roku byly zveřejněny další informace v časopisu Šestka. Přestože je článek velmi optimisticky zabarven a básní o zamýšleném centrálním náměstí s obchody, kavárnou, restaurací a místem pro pořádání například vánočních trhů, jen tak letmo se zmiňuje o až 12ti patrovou výškou zamýšlené výšce budovy, která má Billu nahradit, a o tom, jak „konečně zajistí obyvatelům Petřin dostatek parkovacích míst“. Ačkoli Šeska píše, že do prostředí Petřin tak vysoký dům perfektně zapadne, dovoluji si být poněkud skeptická. Jediný další takto vysoký objekt v okolí je tzv. dům na kuří nožce naproti Bille, o jehož kráse by se oslavné ódy skládaly jen těžko. Problémy s parkováním, které je ve článku Šestky zmíněné jen okrajově, dopodrobna zmiňuje další článek, vydaný deníkem Náš region, kde se mluví o budování vstupu do dvoupatrových garáží přímo naproti školce za Billou.

Důsledků bourání Billy a stavby nového objektu by pro nás bylo asi mnoho. Mnoho záleží na tom, zda v plánovaném objektu bude postavena nová Billa. Šestka tvrdí, že ano, Náš region, že ne. Kdyby ne, museli bychom se smířit s myšlenkou žádného potravinového obchodu na Petřinách, vyjma prodejny Můj obchod (vietnamců) a pochybné Normy. Ale i kdyby přeci jenom nový dům Billu obsahoval, Petřiny s tak vysokým objektem uprostřed mi nepřijdou jako drastické zlepšení oproti nynějšímu stavu. A to o čase, kdy by se Billa bourala a stavělo by se něco nového ani nemluvě.

Stane se z Billy další legenda, jako ze zrušeného bufetu? Kdoví. Billa si sice určitě makeover za svou věrnou službu zasluhuje a alejáci si si najdou jiný podnik, který jim poslouží jako základna. Jenom doufám, že až budu někdy budoucím Alejákům o žlutočervené Bille a narvané zásilkovně vyprávět, nebude to se slzou v oku.

- Johana Trejtnar, QA

Dobrý den, ráda bych vám, čtenářům, představila naši novou paní profesorku. Mnozí z vás by ji rádi poznali, tak se o to pokusím v následujícím rozhovoru.

Proč jste se stala učitelkou?

Protože mám ráda práci s dětmi.

Proč zrovna učíte matematiku a fyziku?

Matematika mě vždycky bavila, vždycky mi šla, na základní i na střední škole. A fyzika mi přišla k ní nejschůdnější.

Učila jste předtím na jiné škole?

Učila jsem šest let na základní škole Uhelný trh na Praze 1 a potom dvanáct let v Českém Brodě.

Co Vás přimělo změnit školu?

Změnit školu? Chtěla jsem svoji osobní životní změnu, což znamená, že o děti jsem se doma starala 20 let, a teď se chci věnovat sama sobě. Praha má víc možností než Český Brod.

Z jakých důvodů jste si vybrala zrovna Alej?

Na Alej jsem šla, protože mi od kamarádky přišla SMSka, že tu je volné místo. Byl to impuls pro úvahy o změně.

Jak hodnotíte učitelský sbor?

Velmi příjemný. Všichni mají stále dobrou náladu, pomáhají mi a radí, když něco potřebuji.

Většinou je zvykem nebýt třídním hned první rok, co jste profesorem. Jaktože u Vás tomu tak není?

Jo, to nevím, ale možná to je proto, že jsem si to přála. Jsem ráda třídní.

A jak hodnotíte primu A?

Výborně. Prima prima.

A ostatní třídy, které učíte?

Všechny jsou fajn. Všechny mám ráda. Jenom je pro mě složitý přestup na jiný typ školy, protože... Na základních školách je úplně jiná skupina žáků, jiné IT vybavení. Na Aleji na nižším stupni chtějí všichni pracovat, všichni řeší úlohy, domácí úkoly a nikoho nemusím nutit - je to "pohodlnější".

Jak nás, studenty, chcete nadchnout, abychom i po skončení školy pokračovali ve studiu předmětů, které vyučujete?

To je těžká otázka.. Já se nejdřív potřebuji naučit s vámi pracovat, vždyť jste úplně jiní, než na jaké žáky jsem byla zvyklá. Hry, které jsem používala, se sem nehodí.

Tak tedy. Řešením zajímavých a praktických úloh.

Jak hodnotíte zrušení záměru zavést povinnou maturitu z matematiky?

Vzhledem k tomu, že maturita z matematiky není těžká, tak si myslím, že je to zbytečný krok. Prezentovaná čísla o počtu neúspěšných maturantů nic nevypovídají o obtížnosti, protože na úspěch u maturity z matematiky stačí dobře zvládnuté učivo ze základní školy.

Takže chcete, aby byla povinná?

Na gymnáziu bych ji nechala povinnou. Na ostatních školách by mohla být dobrovolná, aby se mohli studenti věnovat svým oborům a být v nich co nejlepší.

Myslíte si, že je způsob a obsah učiva správně předáván studentům?

Způsob může mít každý učitel svůj. Nejlepší je střídat několik metod podle probíraného učiva a dané skupiny studentů. Tady na Aleji je fajn, že každý si může zvolit svůj způsob. Je tendence stále ubírat povinný obsah učiva, já bych už nevynechávala.

Jste šťastná, že jste učitelkou? Naplňuje Vás to?

Zatím mne to stále baví.

- Klára Marjanovičová, TA

JAK SE DO LESA VOLÁ, TAK SE Z LESA OZÝVÁ

Pro tuto populárně rozšířenou hypotézu existuje několik vysvětlení, avšak u žádné z nich nebyla prokázána definitivní pravdivost. Otázka řádného vysvětlení této záhady spolu s kvantově-symetrickým modelem Kdo jinému jámu kopá (jenž neustále postrádá implementaci volného pádu) a Cimrman Einsteinovou hypotézou Komu se nelení, tomu se zelení, je zapsána v knize Nesmrtelnost chrousta, která je soupravou nejdůležitějších nevyřešených problémů 21. století (jak název napovídá). Nejúspěšnějším vysvětlením je tzv. teorie harmonické vibrace kmenů. Mlýný, bohužel častý výklad této teorie se opírá o představu, ve které kmeny stromů začnou rezonovat s hlasem volajícího, v důsledku by pak poskytovatel zvuku měl slyšet svá vlastní slova, přicházející ze směru lesa. Avšak po důsledné analýze vlnových délek by z této představy vyplývalo, že v 43.6% případů by se k nám vrátilo slovo úplně jiné, statisticky přibližně 50% z těchto případů by mělo být slovo saxofon. Správný výklad této teorie není tak úzce zaměřen pouze na mechanický popis situace a bere v

potaz i jiné proměnné, jako je například moralita stromů a jejich dlouhodobý vztah vůči lidské rase. Jedná se o předem domluvený akt, během něhož stromy organizovaně vypouštějí do ovzduší řadu látek, které donutí zdejší faunu (zejména populace veverek) k vydávání zdánlivě nahodilých skřeků. Složení těchto skřeků ve výsledku vytváří organizovaný zvuk, podobající se lidské řeči nebo čemukoliv jinému, záleží na původně zvaném zvuku. Matematické zapsání této souhry je velmi složité. Zatím byly popsány jen systémy s jedním volajícím, pěti stromy a maximálně čtyřmi rodinami veverek. Název teorie vychází z předcházející domluvy stromů, která je pro vysvětlení nezbytná a probíhá skrz zmíněné vibrace kmenů. Není stále objasněné, proč by se stromy měly takto organizovat. Zdá se, že s vyšším počtem pokácených stromů, v důsledku lidské činnosti, za kratší časový interval v menších oblastech a globálně za delší časové úseky, roste intenzita odezvy z lesů. Toto pozorování bylo již poznamenáno v 19. století v díle Principia resonare. Je odhadováno, že v roce 2040 na nás lesy budou doslova řvát.

- Adam Kužílek, 2.A

MÓDNÍ OKÉNKO

Září začalo a skončilo tak rychle, že jsme se ani nestihli pořádně vyfíknout a ukázat, jak se nám přes prázdniny zlepšil vkus a jací jsme všichni módní gurus. Tedka to vypadá, že se budeme vídat maximálně přes obrazovky našich počítačů, takže vybrané outfity poskládané z oversized mikin a kalhot od pyžama už nikdo neocení. Podívejme se spolu ale alespoň na to málo, co jsme stihli zpozorovat za měsíc, kdy jsme se ještě na chodbách Aleje potkávali.

A zbylý čas, kdy zrovna nezápasíte s Google Meets, využijte na probírání vašich skříní, ať mám, pokud se do školy ještě někdy vrátíme, co fotit a obdivovat!

Na první pohled střídme a nenápadné. Ale po bližším prozkoumání si všimněte, jak je celý outfit roztomile sladěný a poskládaný z několika k sobě krásně ladících kousků. Jednoduché černé šaty skoro až na zem, přepásané lesklým páskem s masivní přezkou, takže zvýrazní pas, slečna doplnila cool rolákem s leopardím vzorem, který oblékla pod ně. Za to rozhodně body navíc – nepotřebujete neforemnou mikinu, abyste zůstali v sychravém počasí v teple!

Vrstvení, jak to tak vypadá, bude hitem letošního podzimu! Zde pozorujme jednoduchou barevnou kombinaci celo-šedého základu, kterou ovšem mladý muž ozvláštnil červeným rolákem, který zlehka vykukuje zpod ledabyly zapnuté košile. Oceňuji i sladění šipky na sneakers s dominantní barvou vintage svetýrku. Optimismus zachycen na fotografii mě těší, ale bohužel musím vytknout plastovou lahev, která celkový dojem dosti kazí. Taková plechová termoska by vypadala jistě lépe!

Proužky z módy nevychází ani letos, ba naopak!

Tak proč je nepoužít rovnou dvakrát a zakomponovat je nejen v podobě mikčo-trika s dlouhými rukávy, ale i ponožek, které vnáší do celého outfitu hravé barvy.

Občas mi přijde, že pánské džíny jsou obecně předurčeny k tomu, že vypadají dost nelichotivě, tak divně stříženě a funkci pěkně padnou a slušet ignorují...

Proto jsem ráda, že tady je opak pravdou, protože tyhle byly zvoleny vskutku chytře. Moje babička by se sice chlapce otázala, zda čeká velkou vodu, ale přisudme to k tomu, že její generace je zřejmě sžitá s výše zmíněným pravidlem.

Já každopádně dávám palec hore!

Tohle mě baví hodně!

A to o vrstevní už ani nemluvě...

Světlounký vroubkovaný svetřík a přes něj podobně vzorované tílko, na které už je samotné krapet zima, oboje dohromady zakasáme do širokých džínů s balónovými nohavicemi až na zem.

Spolu s „ugly shoes“, které na nás po očku zespod vykukují, tak docílíme toho, že slečně opticky o dost prodlouží nohy.

Zase se budu opakovat, že celkově působí outfit nenápadně a jednoduše, protože hraje přirozenými barvami, takže nebije do očí, ale vypadá super cool!

Ještě s použitím jemných doplňků je ležérní street look jak z newyorského Vogue na světě!

Z počátku zase možná nepříliš výrazná kombinace, ovšem od hlavy až k patě skvěle promyšlená!

Šedý svetr je klasikou a s modrými džiny se nikdy nespletete, obzvlášť pokud Vám krásně padnou a jsou trendy střížené!

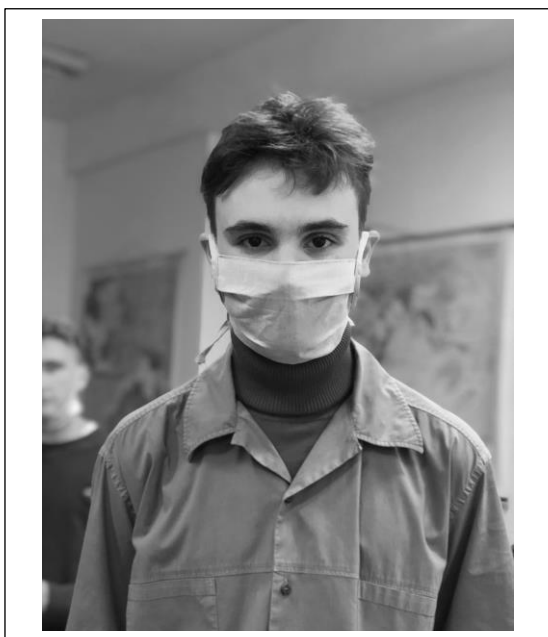
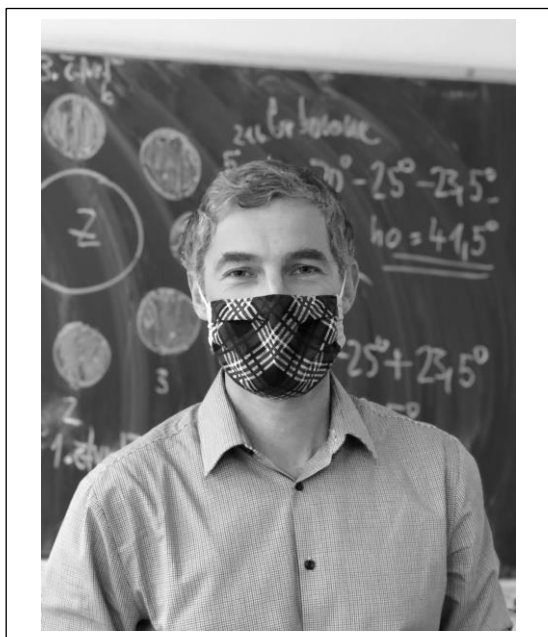
Do šeda laděné přezutí - zcela jistě důkladně promyšlený krok - a jemné stříbrné hodinky pro zamezení pozdního příchodu. Jednoduché, pohodlné a chic!

Zářijovou hitovku vyhrává tento poslední, za mě rozhodně nejzajímavější, outfit ze všech! Na jednu stranu velmi elegantní, což je vzhledem k tomu, jak byl tento měsíc školní docházky sváteční, pochopitelné. Na druhou stranu se nemůžeme bavit o žádném nudném kravaťáctví.

Černý svetřík s vykasanými rukávy, pod kterým se nám límečkem ukazuje džínová košile, hnědé plátěné kalhoty, kárované ponožky a všechno doplněno klasickými polobotkami, jež se skvěle hodí k stejnobarevnému pásku.

Když se soustředíte, všimnete si drobných minimalistických doplňků. Jediné, co bych oželela je jednorázová rouška, tak snad se brzy dočkáme!

Na úplný závěr jsem pro Vás připravila výběr z onoho nepopulárního doplňku, který jsme všichni zběsile zařadili mezi takzvané essential. Pamatujte, že mít perfektní outfit ale neladící roušku je nové módní faux pas a zatím alespoň načerpejte inspiraci z těchto doma ušitých funkčních krásků.

- Anna Suchánková,
OA

STUDENTSKÁ OTÁZKA

Jak moc se v karanténě změnil Váš běžný denní režim?

DAVID KUNC, TB

Ted' vážně mě to pěkně j*be bcs jsem furt zavřenej doma s rodinou, ruší se mi tréninky a vidím se málo s kamarády.

ALEXEJ IZOTOV, QA

Začal jsem mnohem později vstávat a mnohem později chodit spát a více jíst.

FRANTIŠEK SMĚTÁK, QA

No v týhle aktuální karanténě se mi přitížilo se vstáváním, protože nejsem ze školy tak vyčerpanej, tak chodím spát později. Taky mi spolužáci nemůžou tak jednoduše vysvětlit věci který nechápu a obecně, sociální kontakt mi chybí. Jako bonus ale nemusím nosit dopoledne roušky a nemusím se bát, že to ve škole chytnu a nakazím rodinu.

NINA WEISSOVÁ, 2. A

Během jara to bylo úplně šílený a ztratila jsem jakýkoli režim, ale teď je to docela podobné mému "běžnému" režimu.

STELA VINAŘOVÁ, 2. A

Cítím to stejně jako Ninka. Když máme online hodiny, tak víc toho stíhám. (Je míň úkolů.) Předtím jsem vysloveně vstávala v poledne a dělala ty věci do večera.

VERONIKA HAVLOVÁ, 2. A

Na jaře jsem si pořádně nedokázala zorganizovat čas a buď jsem nedělala nic, nebo seděla nad školou opravdu celý den, ale teď, když máme on-line hodiny, to je podobné jako kdybych chodila do školy, akorát mám na všechno víc času a můžu si s tím dát víc práce.

BÁRA NAIMANOVÁ, 2. A

Myslím si, že se má rána karanténou ovlivnila opravdu hodně. Díky tomu, že se nemusím každé ráno dopravovat do školy, mám o dost více spánku, což mi velmi svědčí. Také jsem se konečně naučila ráno snídat a všeobecně na sebe mám o dost více času. On-line hodina se dá zvládnout i v pyžamu z postele, a to mi naprosto vyhovuje. Má rána nejsou tak hektická a jsem vyklidněná.

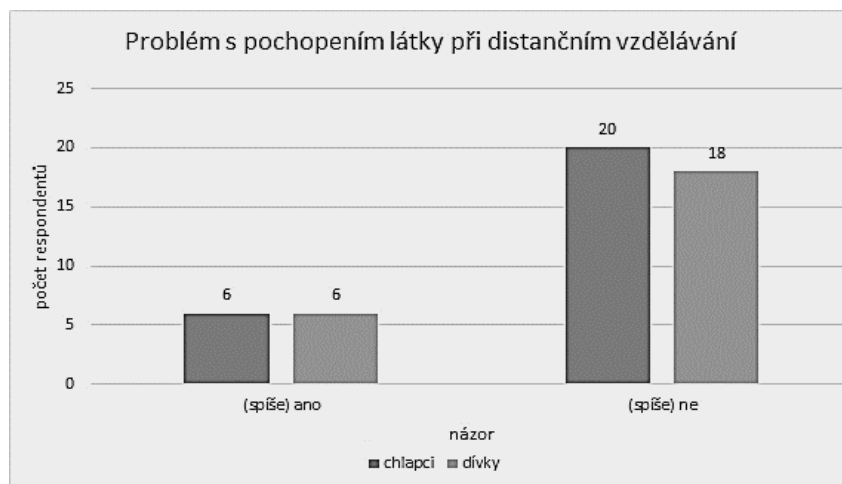
MARTIN PÝCHA, OA

Ráno otevře student víčka,
Hned aby k počítači šel,
Dá si jedno, dvě káféčka,
Kam se ten odkaz poděl?

Je to zvláštní, ta matika,
A čeština jakbysmet,
Mikrofon jen divně hýká,
Píše pět nebo devět?

A pak rychle, deadline stihnout,
Kdy se zas do školy jde?
Korono, di se radši bodnout,
Álejáci, držme se!

Studentskou otázku si můžete srovnat s grafy znázorňujícími to, jak se nám všem dařilo na jaře. Přesněji řečeno, jak na jaře šla distanční výuka studentům letošních kvart až septim. Troufám si tvrdit, že v tomto pololetí celá dopoledne strávená na meetu poněkud mění situaci. Nad vstáváním po desáté a psaním úkolů až večer těsně před deadline můžeme vzpomínat jen jako na matnou vzpomínku... Nebo skrz následující přehledné grafy:

KLIDNÁ HUDBA KONTRA HEK TICKÁ DOBA

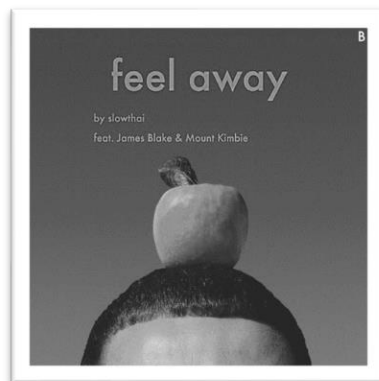

Je těžké se vypořádat se současnou situací takovým způsobem, aby to byla forma jak udržitelná po dlouhou dobu, tak aby nám doopravdy pomohla najít východisko ze dnů, ve kterých byly ohlášeny jen další omezení. Já osobně nacházím únik v hudbě, neboli tam, kde jsem ho ostatně nacházel vždycky. Rád bych se v tomto článku podělil o několik hudebních tipů, které by Vám, doufám, mohli zpříjemnit prožívání těchto dnů.

1. Jon Hopkins - Singularity

Dle mého názoru jedno z nejlepších alb svého druhu. Jon Hopkins vytváří elektronickou hudbu, která je plná zvuků, které známe z hektického městského života, ale jsou uspořádány takovým způsobem, že v nich lze najít řád a klid. Postupné gradování v jednotlivých skladbách je ideální střední cestou mezi únavnou repetitivností a příliš hlučnou smrští vjemů.

Pro mě osobně je tato deska ideálním poslechem, třeba i jako podkladová hudba, a to jak k práci, tak k relaxaci.

2. Slowthai, James Blake, Mount Kimbie - feel away

Nejnovější single britského umělce Slowthai, je dle mého píseň, která ideálně reprezentuje dozvuk léta a přechod do chladnějších měsíců. Slowthai se na této skladbě nachází v netradiční poloze, kdy je jeho sloka přizpůsobena melodickému instrumentálu, a to jak projevem, tak obsahem. Píseň je také doplněna slokou Jamese Blakea, jehož vokály skvěle doplňují celkovou náladu a přidávají na snové atmosféře skladby.

3. Saba - Mrs. Whoever / Something in the Water

Umělec Saba, kterého můžete znát z jeho alba CARE FOR ME, jenž vyšlo v roce 2018, se po delší době vrátil s novou hudbou. Jeho nový projekt má dvě písně, podle nichž nese název. Na druhé se objeví i Denzel Curry se svojí částí, což je příjemná změna tempa. Přestože písně nejsou tak melancholické jako věci z jeho posledního alba, stále je zde zřetelná umělecká stopa Saby a určitě se nejedná o nic tanečního nebo příliš energického.

- Jáchym Rainisch

UMĚLEC MĚSÍCE

Vybrat umělce, který by mi sedl do tématu tohoto Alea, mi dělalo trochu potíží. Je to trochu ironie, vzhledem k tomu, že při slově ‚kontrast‘ si sama bezmyšlenkovitě ihned představím kontrastující barvy na papíře. Nakonec jsem se po dlouhém zvažování rozhodla Vám přestavit malířku, u které není kontrast tak do očí bijící, ale doufám, že mi dáte za pravdu, že s jejími díly souvisí.

Její jméno je tedy Marlene Dumas a narodila se roku '53 v Jihoafrické Republice. Dnes žije v Nizozemsku, ale na její práci mělo vyrůstání v Apartheidu velký vliv. V dílech poukazuje na sociální problémy a nerovnosti, utlačování, lidskou identitu a sexualitu. Vytváří především portréty, často zachycuje dětské tváře a výrazy svých blízkých, ale malovala i známé osobnosti, jako například Michelle Obama, Amy Winehouse, Naomi Campbell a další.

Doporučuju se podívat na video „Marlene Dumas on Rejects“ od TateShots nebo „Marlene Dumas in her studio“ od DocsOnline na Youtube, trochu Vám to přiblíží její styl práce a motivy.

K tématu ‚kontrast‘ jsem jí vybrala z důvodu, že i přes zdánlivou ledabylost a nedbalost, jsou tváře dokonale anatomicky přesné a všechno dohromady vlastně naprosto funguje.

- Mája Kafková, OA

KONTRAST TMY HVĚZD

Kontrast je jedním z hlavních prvků romantismu. Romantismus je o individualitě a emocích – především o lásce a bolesti. Právě o tomhle jsem napsal svoji báseň, inspirovanou stylem Karla Hynka Máchy, našeho největšího romantika, spolu s mými vlastními pocity a prožitky. Takhle pro mě vypadá můj vlastní, nový romantismus – jako kontrast tmy a hvězd.

Sníval jsem o hvězdách při svalu slunce
A v noci po městě zpíval své elegie
Jak jsem chodil od muziky k tichu a pak zase zpátky
Opilec se z dlažby zvedl a zavola! „Tragédie!“
Oslovoval život, či mne? To už se teď nedovím
Oslavoval svoje strasti k smrti jedem medovým

Budu taky oslavovat, až se jednou neprobudím?
Zůstane mi smutný úsměv, který ničím nepovzbudím?
Budu jako hvězdný prach stále v urně své vzpomínat
Na ty oči hnědé, které nesvedly mne milovat?

Bylo nám sedmnáct, začátek zimy
Věřím, že to vše jen zdálo se mi
Chladný večer v malém městě
Vidím náš dech jako tebe
V pouliční lampy světla
Ale s tebou byl jsem v teple
Proto mi ten krutý únor nikdy chybět nepřestane

Tu pohlédnu nahoru a spatřím kontrast tmy a hvězd
A ty kapky na mých tvářích – jsou to slzy, nebo déšť?

Sníval jsem o hvězdách tak, jako o tobě
Pak v nocích utíkal po městě k cizincům
Předstíral jsem, že byls se mnou a že já jsem v pořádku
Karel Hynek Mácha ve mně vysmál se však tisícům
Hvězdiček, jež jsem si nalepil na zed'
Nesmět se ve snech mých ztrácet, nesmět, nesmět, nesmět, nesmět

Bude někdy tohle stačit – budu někdy vůbec dost?
Nebo budu s podzimem mým pro každého trochu moc?
Budu jednou vracet všechny básně, co jsem napsal, světu
S prázdnem v očích, jak bludičky budou na mne křičet: „Jsme tu!“?

Mládí je dar – prokletí – o kterém každý starý sní
Poezie našla si mne a teď vím, že žiji v ní
Stromy musí opadat
By mohly se pak zelenat
A spadlá hvězda sice spadne
Snílkovi však splní přání
Budu si přát Prahu, New York
Nebo jenom klidné spaní?

Tu pohlédnu nahoru a spatřím kontrast tmy a hvězd
A v tu chvíli nezáleží na tom, v kterém stojím z měst

Nezáleží na zmeškaném hovoru v čtvrt na dvě ráno
Nezáleží na tom, že jsi nenechal mi nic než prázdnost
Ni na tom, že hledám furt obtisk tvých tváří na mých brýlích
Záleží jen na všem, co jsme měli spolu v krásných chvílích

Takže když opilec zaslechne mé elegie
A přes celou ulici na mne zakřičí: „Tragédie!“
Budu s ním souhlasit, ale minci mu dám
Jelikož můj romantismus nový je teď tím, co mám

Tak hledím já nahoru a vidím kontrast tmy a hvězd
Bez jednoho není druhé – bolest; láska; celý svět
Bolest, láska – celý svět.

* * *

I tak ale sním já dále o hvězdách při svitu slunce.

- Jakub Jelínek, 3. A

XII

POULIČNÍK
Na lezení v čase

XI

I

Zářivky mini marketu stále připomínají ulici, že se ještě není třeba obávat. Třeba toho, v kolik hodin pozdravíme slunce,

nebo jak dlouho si budeme máchat hlavu v kávě, abychom se na ně přestali mračit. A jestli to všechno bude stačit na to, aby nám před nosem neujela tramvaj, nebo všechno to ostatní, co je dnes pro zítřek tak zásadní. A dnešek bude včerejšek a už nebude zapáchat benzínovou skvrnou na tom přechodu, kde člověka v koutu myslí den co den sráží ten samý, nepozorný řidič. Někde v dálce zvoní kostel, možná že na Míráku je právě jeden z těch kouzelných večerů, když jde člověk z práce a dojde až někam za kraj Prahy nebo do krajů od rána ztvrdlého chleba - zapomenutého na dvacet let staré kuchyňské lince - té, kam nedosáhne jediný paprsek pouličních lamp a bezmocně se prolíná s tmou.

A Noc vypadá náhle mnohem jasněji, když se zapije skleničkou čistého tonicu a vystele se těmi správnými slovy. Těmi, co nepozorně bourají na přechodech času a jindy nedávají zhola žádný smysl.

A ještě není příliš pozdě.

A kdyby se to opravdu, ale úplnou a naprostou náhodou tvářilo pozdě býti, za chvíli bude zase naprosto příliš brzo.

- Aneta Zelenková, 4.A

X

IX

VIII

II

III

IV

VII

VI

V

PŘEDSTAVUJI VÁM POULIČNÍK.

Není to člověk a přece jsem to já. Není to hmatatelné, ale přece se to dá pocítit. Pouličník je místo. Místo, kde se potkává dialog hlavy a srdce. Je zhruba někde tam, kde se v člověku děje to nejkreativnější a nejkrásnější. To může být třeba to nejsmutnější, nebo to nejhravější, záleží co se v člověku zrovna odehrává a co se odehrává kolem něj.

Tímto vás tedy zvů na místo, kde občas nedávám úplně smysl, ale zato nacházím naprostý klid. (Většinou u toho bloudím po ulicích a místo v mapě se ztrácím mezi tužkou a papírem.)

VÝZKUM: zkoušení z fyziky

Taky Vám jde z fyziky někdy hlava kolem? Stojíte před tabulí s výrazem v obličeji: „Co po mně ta fyzikářka zase chce? Absorbce? Akce? Akcelerate? Ježkovy oči, o čem to mluví???”

Zastavili jsme si pár z Vás na chodbě a ptali se na otázku: „Přirovnali byste zkoušení z fyziky k souboji Davida a Goliáše?”

Výsledky ankety:

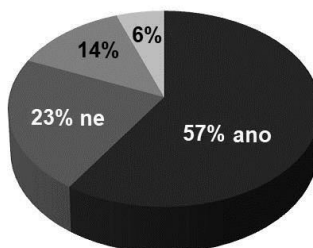
(1.10.2020, 51 respondentů)

57% ano

23% ne

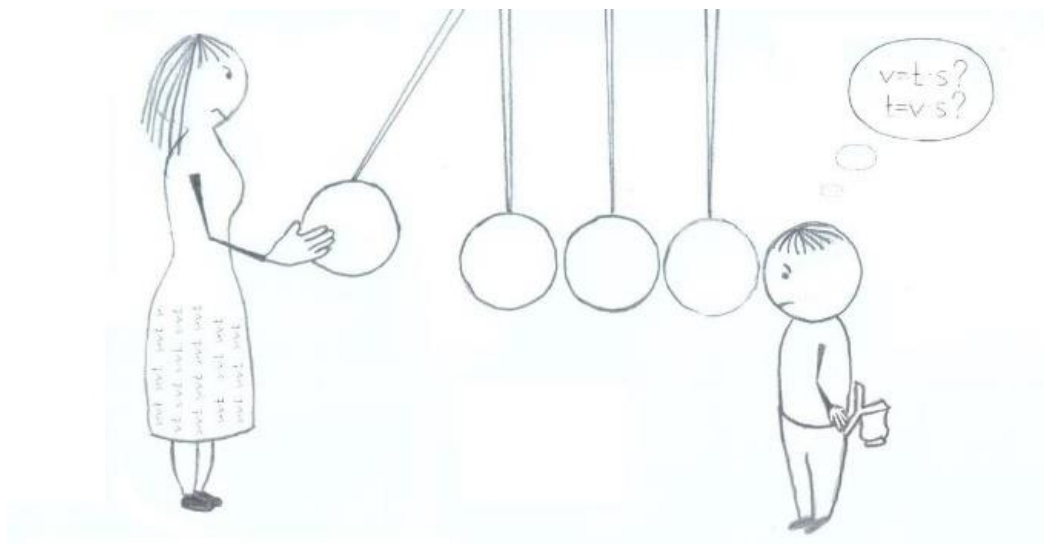
14% nevím

6% nemám fyziku

Podle výsledků naší ankety si ve fyzice může kde kdo z nás připadat třeba jako na obrázku 😊.

- E.J.

DISTANČNÍ VÝUKA

MAJDA Z.

grafika: Anna Vařeková

Johana Trejtnar
šéfredaktorka

Mája Kafková
redaktorka

Jolana Kampřová
Redaktorka

Tereza Podpierová
Redaktorka

Anna Suchánková
Redaktorka

Ema Špidlová
Redaktorka

Ellen Kadlecová
Redaktorka

Jakub Jelínek
Redaktor

Jáchym Rainisch
Redaktor

Majda Zákorová
Komix

Aneta Zelenková
Redaktorka

Julie Trková
Redaktorka

